

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Miczke (spr.)

Sędziowie: SSO Aleksandra Kiersnowska - Tylewicz

SSO Ryszard Małecki

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2014 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi T. G.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w G.

na przewlekłość postępowania sądowego w sprawie z wniosku T. G. przy uczestnictwie Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w G. prowadzonej przez Sąd Rejonowy w G. pod sygn. akt I Co (...)

postanawia

- 1. stwierdzić przewlekłość postępowania sądowego w sprawie z wniosku T. G. przy uczestnictwie Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w G., prowadzonej przez Sąd Rejonowy w G. pod sygn. akt I Co (...)**
- 2. przyznać skarżącemu T. G. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych zero groszy);**
- 3. oddalić skargę w pozostałym zakresie.**

SSO A. Kiersnowska - Tylewicz SSO M. Miczke SSO R. Małecki

UZASADNIENIE

7 stycznia 2014 r. T. G. złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Gnieźnie. 28 stycznia 2014 r. skarżący sprecyzował, że skarga dotyczy sprawy z jego wniosku przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w G. o zawezwanie do próby ugodowej, zapisanej pod sygnaturą I Co (...). Uzasadniał, że sprawa toczy się przewlekłe, bo wniosek złożył 19 czerwca 2013 r., a akta zostały przedłożone sędziemu dopiero 18 listopada 2013 r. Wniósł o nakazanie Sądowi Rejonowemu skierowania wniosku do pilnego rozpoznania na posiedzeniu oraz o zasądzenie od Sądu Rejonowego w G. odpowiedniej sumy pieniężnej celem zdyscyplinowania go do terminowego podejmowania czynności.

Prezes Sądu Rejonowego w G. zgłosił swój udział w postępowaniu. W piśmie z 21 lutego 2014 r. wniósł o oddalenie skargi. Szerzej odniósł się do czynności podejmowanych w sprawie o sygnaturze I Co (...). Wskazał, że skarga T. G. dotyczy sprawy I Co (...) ale argumenty skarżącego dotyczą sprawy I Co (...). Uzasadniał, że w Sądzie Rejonowym w G. nieobsadzone pozostają dwa etaty, nadto kilku sędziów korzysta z długotrwałych zwolnień lekarskich, co przekłada się na czas i sprawność postępowania. Po doręczeniu zmodyfikowanej skargi Prezes Sądu Rejonowego w G. podtrzymał stanowisko wyrażone w piśmie z 21 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy stwierdził następujący przebieg postępowania w sprawie, której dotyczy skarga:

19 czerwca 2013 r. T. G. złożył do Sądu Rejonowego w G. wniosek o zewszanie Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w G. do próby ugodowej i zapłacenia wnioskodawcy 65.000 zł albo innej adekwatnej kwoty za naruszenie dóbr osobistych, naruszenie konstytucyjnych praw i wolności, w tym prawa do rozpoznania sprawy sądowej w rozsądnym terminie.

12 listopada 2013 r. wnioskodawca złożył pismo, w którym domagał się udzielenia mu informacji o stanie sprawy.

9 stycznia 2014 r. referendarz sądowy stwierdził, że akta zostały zwrócone z biura obsługi interesanta 9 stycznia 2014 r. i zarządził przedłożyć akta Przewodniczącej celem rozważania zmiany dekretacji sprawy.

Zarządzeniem z 14 stycznia 2014 r. Przewodnicząca nakazała wezwanie wnioskodawcy do uiszczenia opłaty od wniosku w kwocie 40 zł w terminie tygodnia pod rygorem zwrotu wniosku. Zarządzenie zostało wykonane 16 stycznia 2014 r.

14 stycznia 2014 r. T. G. wniósł o adwokata z urzędu i zarzucił przewlekłość postępowania w sprawie.

17 stycznia 2014 r. Przewodnicząca zarządziła przedłożenie akt referendarzowi sądowemu celem rozpoznania wniosku o adwokata z urzędu.

Zarządzeniem z 31 stycznia 2014 r. referendarz sądowy nakazał wezwanie wnioskodawcy do złożenia oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku i dochodach w terminie tygodnia pod rygorem oddalenia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga została wniesiona w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.). powoływanej dalej jako „ustawa”. Art. 2 ust. 1 ustawy stanowi, że strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (...) (przewlekłość postępowania). Kryteria oceny przebiegu postępowania, mające na celu ustalenie, czy doszło do jego przewlekłości formułuje art. 2 ust. 2 ustawy, który stanowi, że dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty (...), uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawiloci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

W sprawie wystąpiła przewlekłość postępowania w rozumieniu ustawy. Wniosek został złożony 19 czerwca 2013 r., a pierwsza czynność, to jest zarządzenie wzywające wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych wniosku przez uiszczenie opłaty w kwocie 40 zł, została podjęta dopiero 14 stycznia 2014 r. Uznając, że ta prosta czynność winna zostać podjęta w terminie 14 dni od wpływu skargi, a więc najdalej 3 lipca 2013 r., przewlekłość postępowania wynosi pięć miesięcy i 10 dni.

Skarżący domagał się zasądzenia na jego rzecz odpowiedniej sumy pieniężnej. Wobec braku sprecyzowania wysokości żądanej kwoty należało uznać, że skarżący domaga się zasądzenia kwoty maksymalnej, o której mowa w art.12 ust.4 ustawy, czyli kwoty 20.000 zł. Art.12 ust.4 ustawy stanowi, że uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa, (...), sumę pieniężną w wysokości od 2.000 zł do 20.000 zł. Suma pieniężna, o której mowa w tym przepisie ma charakter swoistego zadośćuczynienia, czyli wynagrodzenia szkody niemajątkowej. Dlatego przy określaniu jej wysokości sąd musi brać pod uwagę rozmiar dolegliwości (krzywdy) wyrządzonej skarżącemu przewlekłością postępowania. Przy jej szacowaniu w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy wziął pod uwagę z jednej strony istotny rozmiar przewlekłości w stosunku do ogólnego czasu trwania postępowania, a z drugiej to, że skarżący nie

wykazał, aby jego krzywda miała szczególnie duże rozmiary i była istotnie dolegliwa, a przewlekłość, jaka wystąpiła w sprawie, naraziła go na szkodę. Skarżący nie skonkretyzował w skardze żadnych elementów swojej krzywdy, powołując się jedynie na to, że zasądzona suma pieniężna ma zdyscyplinować Sąd Rejonowy do terminowego podejmowania czynności. Tymczasem suma pieniężna, o której mowa w art.12 ust.4 ustawy, nie ma charakteru penalnego, ale zadośćuczynienia. Mając wszystko to na uwadze, Sąd Okręgowy należną mu z powodu przewlekłości sumę określił na 2.000 zł, oddalając dalej idące żądanie.

Nie było potrzeby zalecenia Sądowi Rejonowemu w G. podjęcia czynności w trybie art. 12 ust.3 ustawy, gdyż Sąd ten nadał sprawie bieg i aktualnie nie ma w niej przewlekłości.

SSO A. Kiersnowska - Tylewicz SSO M. Miczke SSO R. Małecki